

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6444

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 4 FEBRUARIE 1970

ÎN PAG. A 2-A:

- Festivalul Național al Artei Studențești
- Studenții în dialog cu scriitorii
- O. N. T. -ul vă invită!

ÎN PAG. A 3-A:

- Cercurile de pregătire politico-ideologică, nu sînt doar pentru un sîert din tineri

ÎN PAG. A 4-A:

● PREZENȚE FĂRĂ CATALOG

Echipa „Scînteii tineretului” pune note în „Carnetul de elev” la o rubrică posibilă

CONDIȚIA DE A FI A ELEVULUI

CE EXIGENȚE IMPUNE 1970 ÎN ACTIVITATEA TINERILOR DIN INDUSTRIA CHIMICĂ?

SĂ RACORDĂM CALITATEA MUNCII NOASTRE LA CERINȚELE ACTUALE

N-am obișnuit să numim chimia ramura industrială cea mai dinamică a economiei noastre naționale. Expresia își are acoperire în ritmul înalt de dezvoltare imprimat acestei ramuri de la o etapă la alta, în vastul program de investiții a cărui materializare conferă chimiei o cuprindătoare pondere în edificiul economic al țării.

1970 nu face excepție. Industria chimică va cunoaște și în acest an, în comparație cu alte sectoare ale economiei, cel mai înalt ritm de creștere — 21,4 la sută — față de 1969, ceea ce subliniază cu prisosință marile răspunderi ce stau în fața lucrătorilor din acest important sector de activitate. Industrie relativ tânără, chimia beneficiază de energia și talentul unui impresionant număr de tineri. Căror semnale de marcanță actualitate vor trebui ei să le dea răspuns de-a lungul acestui an? Este ceea ce își propune să evidențieze convorbirea semnată în rîndurile de față.

Convorbire cu
ing. ALEXANDRU BOABĂ,
ministrul industriei chimice

— Volumul producției globale pe care întreprinderile industriei chimice îl au de asigurat în 1970, ultimul an al cincinalului, reprezintă în plus, față de realizările anului trecut, un echivalent valoric de aproape șase miliarde lei — a început discuția interlocozurilor noastre. Nivelul stabilit, superior prevederilor planului cincinal, asigură un ritm mediu anual de creștere a producției industriale mai mare decît cel preconizat pentru sectorul chimic în perioada 1966-1970. De aici se desprinde cu claritate sarcina noastră de căpetenie, a tuturor celor ce deservim instalațiile chimice românești: să ne ridicăm la înălțimea acestor prevederi, să ne dovedim capabili în a le duce la îndeplinire, oferind industriei noastre în ansamblu, economiei naționale, un suport trainic de pe care să abordeze cu eficiență traducerea în fapte a directivelor Congresului al X-lea al partidului pentru planul cincinal următor.

— Să ne înscriem și mai exact în interiorul întrebării inițiale. Ce

considerați că trebuie să sensibilizeze — prioritar — activitatea productivă a tinerilor? În rezolvarea căror probleme-cheie este așteptată intervenția organizatorică a Uniunii Tineretului Comunist?

— Răspunsul este complex, corespunzînd diversității de aspecte pe care le îmbracă munca noastră de fiecare zi. O ierarhizare după importanță a acestora mi se pare contraindicată. Tocmai de aceea aș recomanda prezentarea unor din laturile pe care le consideră obiectul discuției, în ordinea în care îmi vin la îndemînă.

Trebuie să fim conștienți din capul locului că purtăm întreaga responsabilitate pentru valorificarea deplină a investițiilor care se fac în direcția dezvoltării industriei chimice și în consecință trebuie să acordăm calitatea muncii noastre, prin rezultatele obținute, la condițiile create.

Pentru lucrătorii din chimie acest imperativ face trimitere precisă la cunoașterea în amănunt a utilajelor, a instalațiilor pe care le deservim și totodată la însușirea temeinică a tehnologiilor de fabricație, a proceselor tehnologice în ansamblu lor. Am subliniat astfel două capitole unde activitatea nu poate fi considerată practic niciodată încheiată. Orice de mult efort am fi depus, oricât

U. NEAGU

(Continuare în pag. a III-a)

BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI” TRANSMITE:

Drumurile sinuoase ale cărții

Pe vremea cînd slova era serios concuroasă de răboj, o carte valora cît un munte. În fond, schimbul nu era, în concepția vremii, neechivalent: o realitate fizică fiind cedată în schimb unei realități gândite.

Era lui Gutenberg, prin capacitatea ei de multiplicare rapidă a modificat, în măsură hotărîtoare, raporturile. Pretul cărții a scăzut continuu, iar audiența ei a devenit mai mare. Găsind de timpuriu, „printre gabenele file”, un veritabil tezaur spiritual, poporul român i s-a adresat în totdeauna cu venerație. Cîndva, bibliotecile existau numai la orașe. În anii noștri, fiecare comună sau fiecare uzină purta la dispoziția celor interesați mii de volume.

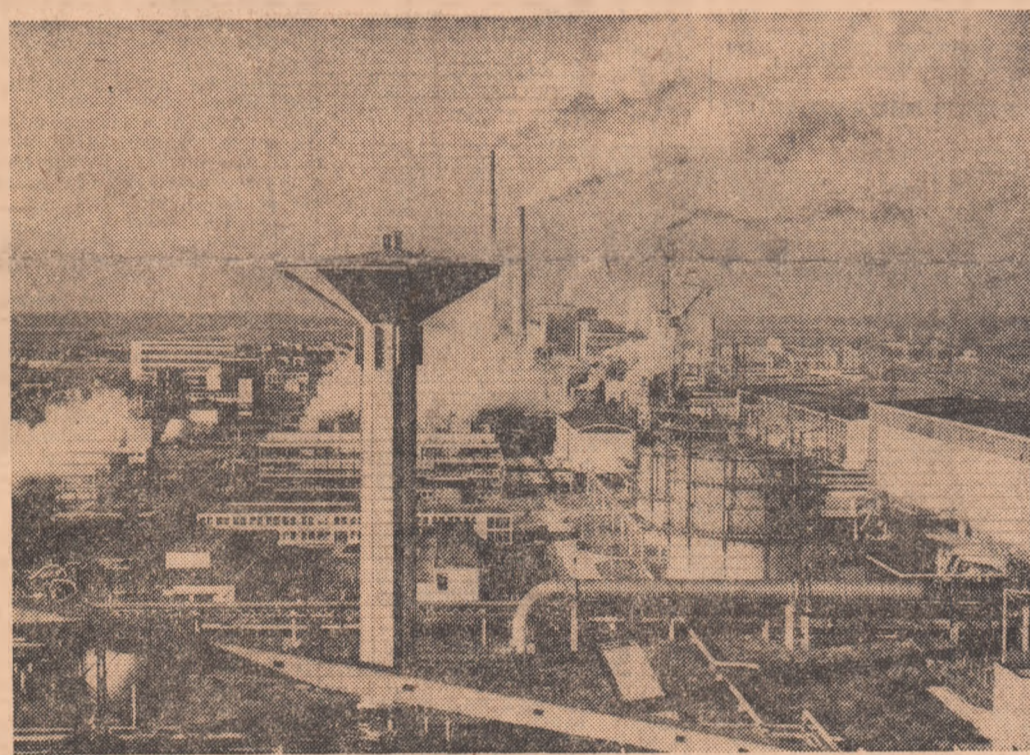
Iar valoarea, deși depinde pe undeva și de numărul de titluri pe care le are în dotare, nu se reduce la el. Calitatea contează mai mult. De aceea, bibliotecarul trebuie să știe să facă distincția între maculatură și capodoperă. În consecință, i se pretinde cultură și gust artistic. Majoritatea bibliotecarilor sînt absolvenți de liceu. Așadar, fondul bibliotecilor pe care le conduc va oglindi cu fidelitate acest nivel al culturii și gustului de care dispun. Desigur, însă, nu trebuie neglijat gustul cititorului. Dar, în cazul cititorilor cu un gust incert sau neformat, bibliotecarul i se pretinde tact aproape pedagogic. El nu trebuie să se dezintereseze total, însă nici să se conformeze pe de-a întregul solicitărilor. Căci, lui i se cere nu numai să stîrnească interesul pentru lectură sau să reacționeze prompt la el, ci să-l și orienteze, să-l dirijeze către valorile autentice. În comuna Mădăraș, din județul Bihor, am cunoscut

LA COMANDA BIBLIOTECARULUI

NICOLAE BALTAG
MIRCEA TACCUI
SABIN BORCAN

Eficiența unei biblioteci este strîns legată de valoarea ei.

(Continuare în pag. a V-a)

O ANCHETĂ A CONFESIUNILOR (VI)

Mi se pare ciudat că în viața curentă se operează atît de puțin cu noțiunea de responsabilitate.

Firește, cuvîntul e binecunoscut și mult folosit. Literatura, mai ales cea contemporană, a creat o întreagă dramaturgie a responsabilității. Exupéry a făcut nemuritoare cuvintele Mîscului Prinț: „răspunzi de transferul tău”. În justiție se operează uzual cu argumentul de „responsabilitate” (în sens patologic) a făptușului. Dar toate acestea se referă de obicei la cazurile-limită. În schimb, în realitatea cotidiană uși, aproape, că te poți ciocni de „responsabilități” și „responsabili” la fiecare pas. Poate că oamenii ar trebui clasificați, după forța și eficiența simțului lor de răspundere, tot astfel cum îi clasificăm de obicei după gradul inteligenței, al curajului sau

al capacității. Fiindcă în fond, a răspunde de ceva, sau de cineva, e actul cel mai elementar al solidarității și frumuseții omenești...

„CE ESTE O DURERE”...

Am în față cîteva versuri ale lui Cerna care, mi-e teamă, nu sînt destul de bine cunoscute și înțelșe: „Ce este o durere, și-o lacrimă ce-nseamnă / cînd tînră nădejde la luptă te îndeamnă?”

În ziarul de MÎINE

- „Haina îl face pe om” — un proverb care naște o întrebare: DAR DACĂ SCHIMBĂM HAINA, SE TRANSFORMĂ OMUL?
- Din nou despre o problemă mult discutată: CE NE OFERĂ AFIȘUL CINEMATOGRAFIC.
- În pagina „ANTICAMERELE ARENII”; redacția în dialog cu handbalștii din națională, după învingerile din Polonia.

ȘCOALA și cultivarea valorilor

OPINII de POMPILIU MARCEA

Adeșori ne întrebăm care este rolul fundamental al școlii, ce trebuie să ofere ea tineretului din noianul de date și informații care privesc cultura. Din modul în care răspundem la o asemenea întrebare extragem criteriile de alcătuire a manualelor, a programelor analitice, formulăm recomandări profesorilor, prin urmare decurg întreg procesul instructiv-educativ, în ultimă instanță. Școala trebuie să fie, înainte de orice, o propagatoare a valorilor, din mulțimea produselor spiritului uman trebuie să selecteze valorile certe.

(Continuare în pag. a V-a)

Combinatul chimic de la Craiova — vedere generală.

LA SEMNALUL TINERILOR

LA BRAȘOV — HULIGANII SE BUCURĂ DE TRATAMENT SPECIAL?

Într-un interval de timp scurt — câteva zile — am primit la redacție două scrisori din partea unui grup de tineri de la Uzina 2 din Brașov. Ni se făceau cunoscute anumite „inadvertențe” între gradul de confort pe care îl au dormitoarele unde acești tineri locuiesc și chiria percepută — totul detaliat — cerîndu-ni-se sprijinul. Am plecat la Brașov. Am vizitat dormitoarele (asupra celor văzute și întîmpiate aici vom

discuta cîteva rînduri mai jos), am discutat cu cei care răspund pe linie administrativă de soarta acestora, am discutat cu secretarul comitetului U.T.C. pe uzină. Am aflat că la sfîrșitul lunii mai, anul acesta, tinerii vor primi un bloc cu 250 locuri, marea majoritate a celor de la dormitoare urmînd a se muta aici. Ni s-a spus că actualele dormitoare vor fi refăcute, vor exista camere doar cu patru paturi (maximum), că se va re-

stabilindu-se încălzirea cu gaze, instalîndu-se calorifere. Ni s-a mai spus că aceste lucrări nu pot începe decît după ce cei 250 tineri se vor muta la bloc, că pentru refacerea acestor dormitoare este nevoie de o sumă de circa 100.000 lei pe care conducerea uzinei speră să o obțină de la centrala industrială, deși aici se recomandă dărîmarea acestora, înlocuindu-se noul bloc. Realitatea însă obligă la refacerea dormitoarelor și cei de la Uzina 2 sînt obligați să țină seama de această realitate, pentru că 360 nu înseamnă 250. Or, 110 tineri trebuie și ei să locuiască undeva și dormitoare vechi, refăcute, vor acoperi tocmai acest decalaj. Credem că uzina nu va împingea greutăți în obținerea sumei necesare și că forurile de resort din „centrală” vor acționa în consecință și fără nici un fel de amînire.

NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a V-a)

POVARA DULCE A RESPONSABILITĂȚII

(...) cînd fiecare știm / să făurim o lume ce-o vor primi în dar / acei ce nu sînt încă, și totuși îi iubim?”

Asemenea idei emoționează pe oricine, dar ele sînt asociate, de obicei, cu momentele excepționale: războiul, perioadele de restriște, marile seisme sociale. Eroare. Sensul lor e la fel de adînc dacă-l aplicăm traiului de fiecare zi!

Pot spune, de pildă, că n-am cunoscut tînră „certat cu morazut sau cred în el. Față de incertitatea de speranță pe care a primu-o încă din clipa nașterii... Fenomenele se condiționează: întii în conflict cu idealul din clipa în care-ți pierzi simțul responsabilității, dar decii tot mai responsabil pe măsură ce te-ai depărtat de ideal... nu de alta, dar ca să n-ai remușcări. „Rata-tul cesel și ferice”, despre care vorbeam în articolul precedent, este în primul rînd cel ce nu creia să mai știe nimic despre

responsabilitate. Care își construiește un „ideal” axat pe tranzișescul „m'en fiche”, decenat în limbaj „autohton”: „mi-e inclusic”, sau „mă doare-n cot” (ca să nu amintesc de alte bineștiute expresii).

Am promis că voi continua să redau cîteva biografii ale acestor „jemanșiști”. Dar ele seamănă de fapt atît de mult, încît pot fi pocestite de-a valma: o undă de ambiție și visuri, undeva, departe, în adolescență; apoi dificultatea de a le împlini (obiectivă, sau, mai des, subiectivă): acea clipă, esențială clipă, cînd, pentru a ajunge mai departe trebuie să jertfești ceva; neputința de a jertfi (timpul liber, sau orașul de care ești legat, sau anumite nevoi materiale, sau pur și simplu comoditatea) te împinge să renunți... Iar apoi, infernalul lanț al renunțărilor care, din aproape în aproape, te face să nu mai ai nimic sînt. În acel moment „filozofia” ireponsabilității e gata. Reproduc unul din multe dialoguri purtate cu cei aflați în asemenea fază: „nu te doare că

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a III-a)

TINERETUL ȘI CULTURA

Nu stă în intenția noastră de a povesti ființă ori de a-i face cronica. Vrem doar să vi-l recomandăm, urmîndu-ne angajamentul de a vă informa, de a crea între dv. tineri cititori și mine o relație efectivă, cu avantajele reciproce. În acest sens mi se pare că a teoretiza la nesfir-

„Prea mic pentru un război atît de mare”

și titlul acestei rubrici „tineretului și cultura” este un act sterl, fără perspective și deci, nănteressant. Pentru că nu ne interesează mai puțin noțiunea ca atare și mai mult fenomenul de cultură în exprimarea sa imediată, contemporană nouă. Recomandîndu-vă sau nu cărți, filme, piese de teatru, diverse teme avînd ca obiect tot ce aparține culturii, îmi declin de la bun început orice

IULIAN NEACȘU

(Continuare în pag. a V-a)

Çișca dintre elevii Școlii tehnice sanitare din Oradea la o oră practică de laborator

CERCURILE DE PREGĂTIRE POLITICO-IDEOLOGICĂ NU SÎNT DOAR PENTRU UN SFERT DIN TINERI

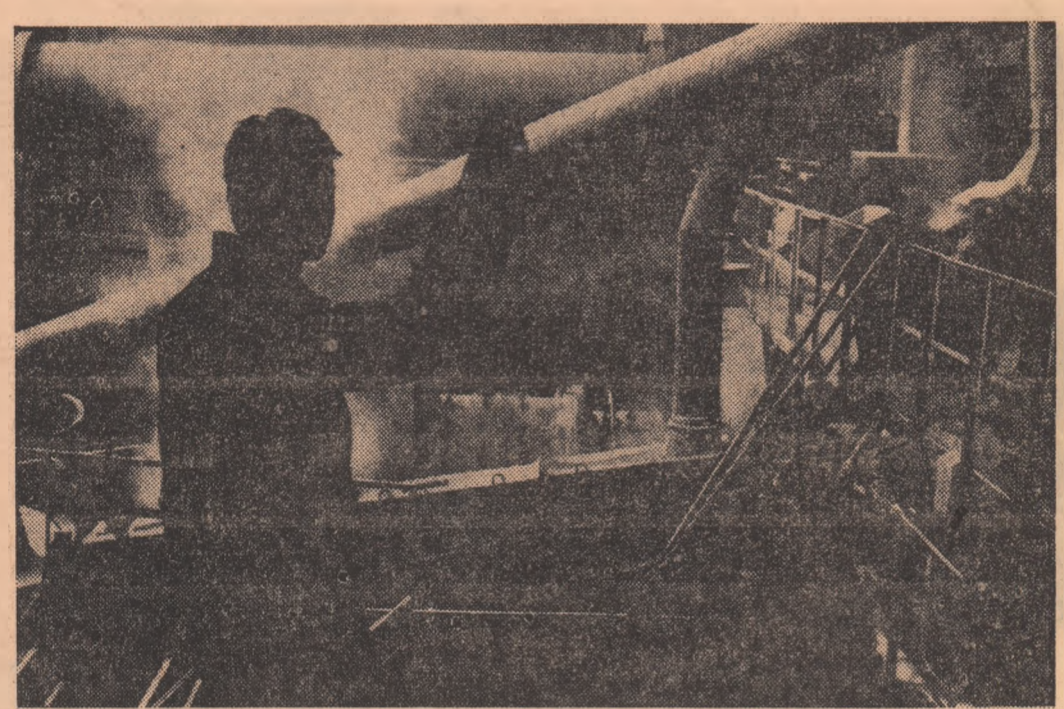
Este de la sine înțeles că activitatea de pregătire politico-ideologică a organizației U.T.C. nu se poate limita la audiența unui număr restrins de tineri sau numai la o parte a acestora. Asupra acestor cerințe firești și necesare din primele momente ale începutului, am adresat tovarășului Atanasie Marinescu, secretar pentru propagandă la Comitetul județean Dolj al U.T.C., rugămintea de a ne prezenta unele amănunte menite să ofere o imagine de ansamblu asupra acestei activități, la scara întregului județ.

„Îndată ce am luat cunoștință de măsurile stabilite de Plenara C.C. al U.T.C. privind activitatea politico-ideologică — ne-a declarat dînsul — am trecut la pregătirea și instruirea activității noastre, ca o premisă indispensabilă a reușitei acestei acțiuni. Pentru a face cunoscute recomandările plenerii în fiecare organizație, am organizat „Ziua secretarilor U.T.C. pe comună”. Ceea ce am urmărit prin instruirea aparatului județean și a secretarilor organizațiilor comunale, a fost nu numai o cunoaștere a conținutului și a formelor de organizare recomandate, dar și o amplă consultare privind însuși subiectul acestor forme educative. Astfel s-a subliniat permanent necesitatea asigurării unei participări masive a tinerilor la pregătirea politico-ideologică, ținînd seama că împlinirea telului ei fundamental depinde totmai de acest element”.

I.C.I.L., stațiunea experimentală și sectorul administrativ din comună, numărul tinerilor fiind relativ restrins, după opinia secretarului comitetului comunal U.T.C., Nicolae Argeșanu, nu ar fi necesar și nici posibil să se organizeze și pentru aceștia un cadru educativ adecvat. Și atunci ne întrebăm: oare, ceea ce este posibil într-o situație absolut similară, la Brădești, devine inaplicabil la Bechet? O situație asemănătoare se relevă și la Dăbuleni. Nici aici tinerii de la C.A.P. „Drumul belșugului”, ca și cei de la spitalul comunal, nu sînt integrați în vreun cerc. Ba mai mult, consultîndu-i pe tinerii uciști de la spital, am avut surpriza să constatăm că nici măcar nu aveau cunoștință despre așa ceva.

Revenind la cele declarate de tovarășul Marinescu Atanasie, se impun unele concluzii bazate pe realitățile consemnate de vizita noastră. Exemplele noastre nu sînt nici pe departe izolate. Dimpotrivă, se pare că situația pozitivă semnalată de activitatea organizației din Brădești comportă un asemenea caracter. De altfel, un calcul elementar ne relevă un fapt de-a dreptul surprinzător: din cei 70.000 de tineri ai județului, doar 18.000 sînt cuprinși în formele organizate pînă acum. Adică abia un sfert dintre ei. Nimic nu poate justifica zecile de mii de tineri rămași în afara micii pregătiri metodice, deși admitem argumentul prezentat că alți mulți tineri frecventează învățămîntul politic de partid. Rămîn totuși în contingența multor mulți alții în afara sferei de cuprindere a acțiunilor concepute de comitetul județean. Și aceasta pentru că din multiplele și variabile forme pe care le-ar putea avea sînt utilizate în prezent doar două: ciclul de debutări și cercul de studiere a Statutului U.T.C. Și abia de curînd a fost deschis, în comuna Birca, un club al cărții politice menit să semnalizeze noutățile editoriale, să le recomande tinerilor însoțindu-le cu explicațiile necesare. Dar celelalte forme, cadranele politice, enciclopediile, simpoziunile, dicționarele politice și economice, recomandate cu stăruință de hotărîrea plenerii C.C. al U.T.C. care se pot adresa unor diverse categorii de tineri, lărgind astfel sfera de cuprindere a lor, au fost date uitării aproape total. Ele însă constituie tot atîtea modalități eficiente de captare a interesului tinerilor și asigură acea atractivitate absolut necesară pentru ridicarea acestui proces complex la o altă treaptă de participare.

Combinatul de alumina din Oradea — una dintre modernele unități industriale ale țării

Să racordăm calitatea

(Urmare din pag. 1)

preocupare și de continuă perfecționare. Toate acestea sînt condiții sine qua non pentru buna funcționare a instalațiilor.

— Iar în ce privește asimilarea proceselor tehnologice?

— În chimie, procesele se desfășoară în cele mai multe cazuri dîncolo de privirile noastre, în coloane, reactoare, instalații de mare complexitate. Este un motiv în plus să contribuim la fixarea și dezvoltarea cunoștințelor odată dobîndite — orice ignoranță ne costă scump! Mai ales tinerilor lipsiți de o experiență prea îndelungată trebuie să le inoculăm sub o formă sau alta, această cerință imperioasă.

În acest scop, întregul personal de exploatare (muncitori, operatori, maștrii și chiar inginerii) trebuie pregătit intens în perioada de montaj, pe viu, la montajul utilajelor tehnologice și prin scoalarea (practică) pe instalații similare de mare complexitate, precum și prin specializare, în număr mai restrins, la instalații în funcțiune din străinătate.

Să reținem însă că, referindu-ne în primul rînd la tineri, îndeplinirea exemplară a programului de producție este legată solid de disciplina tehnologică.

— Ce sferă de cuprindere acordăți disciplinei în cazul lucrătorilor din chimie?

— Semnificațiile sînt aceleasi în orice altă ramură industrială, numai că la noi au fost amintite laturi componente capată importanță deosebită. Este vorba de respectarea riguroasă a indicațiilor tehnologice, de cunoașterea și respectarea cu strictețe a normelor de tehnică securității și de înțelegerea exactă a noțiunii de timp. Totodată vreau să spun că așteptăm în egală măsură sprijinul organizației U.T.C., la sădirea în rîndul tinerilor a simțului de ordine și de disciplină, în fața de însoțirea timpului de muncă, de combatere a fluctuației.

— La plenera C.C. al P.C.R. din decembrie 1969 s-a recomandat ministrului dv. să valorifice mai bine potențialul intern de cercetare și proiectare. Ați dori să rețineți în atenția noastră erorile ce s-au comis în timpul de activitate al tinerilor din acest sector?

— Așa cum a fost subliniată la pleneră, importanța problemei care ne stău la îndemînă, prin tradiția existentă la noi, și în realizarea bazei științifice proprii și reproducerea de tehnologii imbuștățite ca urmare a cercetărilor proprii. Este un angajament de onoare care implică contribuția fiecărui om în parte și în mod deosebit a tinerilor ingineri și chimiști angajați în munca de cercetare.

— Concomitent cu activitatea de cercetare se dezvoltă coordonat și munca de imbuștățire a situației deja existente în domeniul tehnologiilor de fabricație?

— Cu siguranță, mai ales pentru reducerea consumurilor specifice de materii prime, de energie, de metal în construcția și repararea de utilitaje. Conținutul de metal va trebui să se micșoreze față de 1969, prin prelucrare sau înlocuire cu materiale plastice, cu minimum 8 la sută. O invitație expresă adresăm tinerilor antrenanți în reprobarea tehnologiilor de fabricație și organizațiilor U.T.C. din care ei fac parte, pentru a găsi mijloacele apte de a le înlocui treptat dorința unui participant cit mai viu, mai substanțial pe coordonatele amintite.

— Reținînd dorințele formulate de dv., le transcriem cu convingere că referirile făcute vor deveni fiindc germeni de cristalizare a unor acțiuni concrete, viabile, cu ecou în rîndul tinerilor chimiști, în activitatea lor.

— Să adaugă la cele spuse necesitatea de a subordona aceste preocupări imbuștățirii calității produselor și reducerii costurilor de fabricație concretizate în creșterea competitivității produselor chimice românești pe piața mondială.

NU NUMAI PENTRU OBIECTIVUL FOTOGRAFIC

Despre CE FAC TINERII IARNA ÎN COOPERATIVA AGRICOLĂ nu încercasem a ne edifică într-una din localitățile județului Mureș. La Nades. Punctele de sprijin s-au pierdut însă cînd am aflat că majoritatea membrilor organizației U.T.C. din cooperativa nu sînt, de fapt, cooperatori. Rezumînd „vocația” celor 49 de ucisți am putea extrage exemplul lui Lurtz Heinrich care în vara anului trecut s-a încheiat cu un meserie oarecare prin restaurarea din Eforie-Nord. Elena Costea păstrează o vagă amintire de la ferma de păsări a I.A.S. Tigmandru, iar Balint Iuliana de la munca prestată doar câteva luni în podgorie. Acum și ei ca și alții, așteaptă sezonul prelnic pentru a-și căuta de lucru aiurea. Nu vrem să intrăm în amănunte pentru a explica cu convingere că organizația U.T.C. de aici nu își motivează de loc existența.

Părăsind cuibul cald, de iarnă, al păsărilor călătore de la Nades, am preferat să localizăm subiectul anchetei în comuna Voivodeni, unde după cum ni s-a spus, tineri care sînt cu adevărat iarnă cooperatori se numără cu sutele. Takacs Stefan, președintele cooperativei, ne jalonează câteva din localitățile din ordinea zilei: transportarea la cîmp a peste 1.000 tone gunoi de grajd, pregătirea răsadurilor pentru grădina de legume care în acest an se va extinde la 100 hectare, hrănirea și întreținerea a peste 800 de bovine, aproape o sută de cai și a altor câteva sute de porci și de oi, activitățile din secțiile anexe, (rotărie, fierărie, dulgherie). Activități, în care se solicită contribuția unui mare număr de cooperatori din cel aproape 1.000 existenți la Voivodeni. Activități în perimetrul cărora căutăm prezența tinerilor, a organizației U.T.C.

La conducerea unității agricole ni se însăși numele ctitorva tineri remarcăți prin hărnicie — Pataki Andrei, Mihai Serban, Radu Alexandru, Kiss Josif, Torday Francis. Încercăm, în continuare, să reținem efectul muncii politico-educative a organizației U.T.C. dar în această privință presedintele nu ne mai vorbește cu prea multă siguranță. Nu știe și nu știe nici cine este secretarul organizației U.T.C. din cooperativa agricolă. „Dacă ar fi venit vre-odată să ne întrebă ce ne preocupă... Bănănușe că ar fi Ana Vlad, contabilă cooperativei pe care o găsim în biroul alăturat și care ne confirmă că de trei ani deține această funcție. Cum între timp venise secretarul comitetului

comunal U.T.C., Alexandru Savina, dînsul îi explică și ne explică că legumicultoarea Elena Cătănă, este „sigur” secretara organizației U.T.C. din cooperativa.

Ce fac sau ce-ar putea face tinerii iarna în cooperativa agricolă? — așteptăm să ne-o spună în ultimă instanță, responsabilul organizației U.T.C. cu problemele profesionale, dar aflăm că o asemenea sarcină nu a fost atribuită nici unui membru al comitetului.

La Voivodeni, unde sînt foarte mulți tineri din care numai uteciști peste 200, Toth Eugen, directorul școlii și Demeter Pavel, directorul căminului cul-

Nu este întimplător nici faptul că la învățămîntul agro-zotehnic de masă numărul tinerilor este foarte redus și, după cum s-a constatat în urma celor patru lecții ținute, aceștia vin la cursuri... „cu arca-nul”. Cîne ar fi trebuit să se explice importanța specializării în agricultură în condițiile în care, mai ales din acest an, se pun bazele reorganizării unităților agricole pe ferme, brigăzi și echipe rigurose profilate? Despre toate acestea și modul cum organizația U.T.C. trebuie să-și aducă contribuția prin specificul muncii ei, s-a vorbit și la recenta instruire a secretarilor organizațiilor U.T.C. din

cest anotimp e cel mai prielnic pentru însușirea unei meserii.

Vestea că, în sectoare era prezent și un fotoreporter ce urma să rețină pentru ziar instanțane ale muncii, s-a răspîndit pe ulițele satului. Secretarul comitetului comunal U.T.C. trimisese un sol: „adu tineri care să fie pozăți printre bătrîni”. Pînă să vină ei însă, timp de o oră, prin fața obiectivului se perindaseră doar aspecte din munca celor mai vîrstnici. „Printre purtătorii de atele, Mihai baci, Karoy baci, Ștefan baci, Lazci baci care transportă gunoii de grajd la cîmp, în fotografie le-am putea intercala și pe uteciștii Ion Colcer care, uită-l și a venit”.

— Vara lucrez și eu pe atele, dar gîră, dar pentru ziar... a insistat Ion Colcer către fotoreporter pentru a realiza o secvență regizată.

La secția anexă, bătrînul Szabo Ștefan care venise să-și potocosească vaca, căuta împreună cu Ion Cioacă, potcovarul cooperativei — vîrstnici și el — pe cineva care să-i ajute.

— Pînă face poza văi ajut eu, s-a oferit înăntul Josif Turdoi, mi-ar fi rușine să fiu potcovar.

Rușine de muncă, tinerii din Voivodeni decid nu au, și nevoie de munca lor există. A-tunci cei-și împiedică pe cel mai mult dintre ei să-și ofere ajutorul este nevoie și în tot timpul anului? Nimic. Numai că cineva trebuie să-i ajute să înțeleagă mai bine sensul major al acestei necesități. Și acest cineva în primul rînd este organizația U.T.C.

N. COSOVEANU
C. POGĂCEANU

● Tinerii au multe de făcut și iarna în cooperativa agricolă, dar comitetul U.T.C. din comuna Voivodeni, județul Mureș, apelează numai la improvizajii

tural ne vorbese de perspectivele de dezvoltare a comunei, cunoscînd că în fiecare an, aproape jumătate din absolvenții școlii generale rămîno în localitate pentru a lucra în cooperativa agricolă. Pentru ei, proaspeții absolvenți, ca și pentru ceilalți tineri factorii care trebuie să prezenta și nu ar fi necesar, după cum inutilă a considerat și discuția la care o invitaseam noi.

Ce fac, totuși, tinerii iarna la cooperativa agricolă din Voivodeni? Foarte puțini, din cînd în cînd, ajută la pregătirea răsadurilor, cîte unu-două, dintre cei care au în primire atelele, după multe bătaii poartă la rugămintele insistente ale șefului de echipă de cîte o sanie cu gunoi în cîmp. La rotărie, fierărie și dulgherie nu este nici unul: aici se descurcă numai vîrstnicii cu toate că a-

cooperativele agricole ale județului Mureș, Ileana Cătănă, adevărata secretară, găsise însă de cuvînt să prezenta și nu ar fi necesar, după cum inutilă a considerat și discuția la care o invitaseam noi.

Ce fac, totuși, tinerii iarna la cooperativa agricolă din Voivodeni? Foarte puțini, din cînd în cînd, ajută la pregătirea răsadurilor, cîte unu-două, dintre cei care au în primire atelele, după multe bătaii poartă la rugămintele insistente ale șefului de echipă de cîte o sanie cu gunoi în cîmp. La rotărie, fierărie și dulgherie nu este nici unul: aici se descurcă numai vîrstnicii cu toate că a-

Ministerul nostru a fost criticat nu o dată pentru acest lucru. Dacă ținem seama de cauzele care provoacă aceste defecțiuni, ajungem la ceea ce spunem mai înainte și stringem cunoașterea utilajului, stăpînirea regulimului tehnologic pe care îl deservește. Trebuie insistat ca încă din timpul montajului să fim prezenți pentru cunoașterea utilajului tehnologic, a schemelor de fabricație și a procesului tehnologic. Este o mare gresală cînd nu se exploatează la maximum acest interval ca și cel rezervat reviziilor, cînd instalația devine din nou accesibilă. Un mijloc eficient pentru a evita defecțiunile, îl constituie întreținerea tehnică care trebuie să devină un obiect de permanentă

INSTANTANEE VÎLCENE

PUNCT CONTRAPUNCT

1. CINE SE OCUPĂ DE MUNCA MEA ?

La Fabrica de talpă și încălțăminte de cauciu din Drăgășani am întâlnit pe tovarășul Dumitru Stancu. Aflasem de mai înainte că e inginer — și era într-adevăr. Dar mai aflasem și că e membru al biroului comitetului orășenesc U.T.C., ceea ce nu mai e chiar atât de adevărat. Drept dovadă: — Am căutat apoi dovăzile... Tot cîntec ale ritmului și continuității despre care ni se vorbea. Și le-am găsit, într-adevăr.

Anual, în organizațiile din județ se primesc circa 8.000 de tineri. Cîra aceasta nu se realizează, printu-n salt spectaculos, la sfîrșitul anului, ci are o creștere egală de la un trimestru la altul. Cîra de medie de 2.000 de primii la fiecare trei luni. Și un ultim argument: primele 15 zile ale lui 1970 au fost înregistrat o creștere a rîndurilor membrilor U.T.C. cu aproape 25%.

Bineînțeles, numai deocamdată o ultimul...

4. CIRCULARA

„Cître toate organizațiile U.T.C. din Comuna Băbeni! În fiecare lună trebuie să informați comitetul comunal U.T.C. cu următoarele probleme: — Ce temă se discută la adunarea generală? — Cîți uteciști au luat cuvîntul? — Cîte abonamente s-au făcut la „Școala tineretului”? — Cîte abonamente la ziarul „Orizont”? — Ce acțiuni patriotice s-au executat? — Cîți uteciști au sosit în organizație? — Ce cataloage a fost stîrșit? — Cîți restanțieri și de ce? — Ce propuneri sînt pentru îmbunătățirea muncii?”

Cam așa comunică comitetul comunal U.T.C. cu organizațiile sale. Lumar, și acestea sînt problemele cele mai importante care îl interesează. Pînă în sfîrșit, lista ar fi trebuit să cuprindă încă 25-30 de puncte, altele organizațiile ar putea înțelege că numai la listă se reduce activitatea lor obișnuită. Dar oricît de lungă ar fi lista, tot n-ar izbuti să iasă din zona periferică a formalismului și birocratiei.

Drept care emitem și noi o nouă circulară, de revocare a procedurii.

D. MATALA

POVARA DULCE A RESPONSABILITĂȚII

(Urmare din pag. 1)

ai abandonat?” (felul, omul iubit, viața pe care o doreai, idealul social la care aderaseși). „Fleacuri, toți fac la fel”. (Interesantă această solidarizare a trespasabililor: orice caz din jurul lor care se seamănă devine o demonstrație, o generalizare). „Dar cei din jurul tău ce spun?” „Vorbesc și ei, să se afle în treabă...”

Aci, în această zonă, se află firul care a fost tăiat cu bună știință — firul responsabilității.

Cîndea, cînd circuitul mai funcționa, tîndrul știa că mulțumirea adevărată — unica mulțumire adevărată — depinde de felul cum poate răspunde exigențelor sale și ale altora. Dar, del, toate mulțumițiile trebuie plătite, vorba lui Caragiale, iar lor, prețu li s-a parat prea mare. A te acința pe un drum greu, spinos — a studia, a te califica, a trăi modest, a fi răbdător față de eventuale lovituri ale soartei — asta se chemau „dureri”. Irespasabilul le evita, și astfel a-funge în fața celei mai mari dureri din cîte cunoaște viața: rușinea față de tine însuși. Tönele de alcool nu pot s-o spele, ci doar s-o întărește.

Sacații au calculat că povara atmosferei pe care-o poartă în spate fiecare pămîntean, de la naștere, este foarte grea. Dar iată că în cosmos numai cei bine antrenanți pot rezista cîmpul cînd această povară se ridică — ori-care dintre noi, ceilalți, am muri fără ea. Fără povara dulce a responsabilității se moare, de asemenea, dar în alt chip. Priuții-și veseli, tovarii responsabili, și veseli descoperi tristețea sfîrșitului în ochii săi fără vlagă.

Asadar, după cum vedem, în însuși intențiile programatice ale comitetului județean a existat preocuparea pentru crearea unor condiții cit mai bune, capabile să permită satisfacerea acestui deziderat.

Contactul cu realitățile organizației U.T.C. din comuna Brădești a fost de natură să ne convingă, în acest caz, de înțelegerea exactă a recomandărilor comitetului județean. Prin calitatea organizației, prin interesul integral dovedit de comitetul comunal, în frunte cu secretarul său, Dumitru Păun, s-a reușit ca totuși cei 264 de ucisți ai comunei să participe efectiv la dezbaterile cercurilor politico-ideologice. Am fost plăcut impresionat de inițiativa pozitivă luată de comitet care, pentru a asigura tuturor tinerilor din comună o prezență optimă la expunerile organizate, a inițiat un ciclu tematic special și pentru cei 14 ucisți din satul Brădești-Bătrîni. S-au asigurat, apoi, cercurile de dezbateri a documentelor Congresului al X-lea al P.C.R. nu numai un cadru organizatoric dar și o serie de mijloace adiacente înțelegerii conținutului său, prin utilizarea curentă a planșelor, filmelor, cărților, a presei, a albumelor cu fotografii, a înălțimilor cu diversi specialiști care, toate împreună, completează fericit programul de activități politico-educative recomandate la instruirea comitetului județean.

Nu acesăși constatări am putut face în alte organizații din județul Dolj — sînt cele din comunele Sadova, Bechet și Dăbuleni. Ceea ce ne-a frapat, de la bun început, a fost similitudinea evidentă a felului în care se desfășoară pregătirea politico-ideologică în organizațiile respective, deși există condiții sesizabile care să le determine un anume specific, atît în ceea ce privește numărul de tineri, cit și posibilitățile organizatorice. La Sadova, din cele patru școli cîte cuprînde comuna (Pisc, Raiței, Sadova și Damian), există cercuri politice doar la Sadova și Damian. Și apoi nu putem omite deficitul de conținut al cercurilor din Sadova, uniformitatea și lipsa de atracție a tematicii ca și naufragierea lor în formule lipsite de audiență, argumentate și de faptul că ele sînt un apendice al antrenului „Joi tineretului”. La Bechet, cercurile, două la număr, între care unul de studiere a Statutului U.T.C. nu au reușit nici pe departe să încadreze întreg efectivul tinerilor. Din cei aproape 100 de tineri citi sînt în organizația C.A.P., sînt înscrși în cerc doar 30. Deși stadiul activității cercurilor este avansat, lipsa lor de audiență le grevează un deficit esențial, în măsură să anuleze în bună parte scopul organizațiilor lor, acela de a contribui la educația tuturor tinerilor. La I.M.A.,

„Nu mi-ar fi rușine să fiu potcovar...”

PREZENȚE FĂRĂ CATALOG COLEGIALITATEA amenințată de corigență

De ce? Pentru că la acest „obiect” mai avem în continuare probleme. Dacă am fi

drepti, notă de trecere ar merita numai „echipa” întrucât ea, singură, continuă să se preocupe de acest atribut al condiției de elev. Pe parcurs și-a mai găsit adepți întru colegialitate adevărată. Ne amintim spusele Marinelei Surloiu, de la Liceul „Gheorghe Lazăr”: „E bine să știi că există cineva lângă tine care nu te lasă să intri în conflict cu calitatea de elev — colegul sau colegii”. Ne mai amintim și cîțiva elevi orădeni care n-au acceptat colegialitatea ca o „aliantă în bine și în rău”. Noi

credeam însă că din ziua în care elevii ploieșteni și-au lansat părerea despre colegialitate replicile se vor însuși una după alta obligându-ne să revinim mereu și mereu pentru a întregi tabloul colegialității, așa cum ar trebui să fie. Dar am rămas aproape la fața locului. N-am fi ridicat chestiunea dacă ar fi fost vorba doar de absența opiniilor despre colegialitate parvenite la redacție. Atmosfera școlară ne împune în atenție acea „dulce fraternitate” care plutește, deopotrivă, peste faptele bune ca și peste actele de indisciplină. Ne împacăm cu gândul că elevii nu vor fi deloc încântați că răcolim acest „ceva” din viața lor pe care mulți îl acceptă „așa cum e”. Consiliul se situează pe poziția colegului care-și spune părerea chiar dacă-și atrage dezaprobarea coloraților. Să fi regretat într-aiter relațiile colegiale înțit să exprime doar solidaritate în general, fără alegea? Și să se fi înțit într-aiter spiritul combativ al elevilor, înțit să treacă cu seninătate peste tot și peste toate? De necrezut să fie așa, și nici nu este. De aceea și semnalăm pericolul corigenței.

Echipa și cei 80 de elevi care au acordat-o la discuția „Noi despre noi și despre... ceilalți”, se reîntinlesc, astăzi, constituți într-un consiliu neoficializat, autoinvestite cu o misiune neobișnuită: cere școlii îngăduința să adauge în „Carnetul de elev” discipline neincluse în nici o programă școlară, și să pună cuvenitele note.

De ce o face abia acum și nu o dată cu școala? La suma notelor nu putea să lipsească coeficientul atribuit trimestrului din pentru modul cum a demarat.

Așadar, împreună cu coechipierii noștri de până acum, ne așezăm la „masa consiliului”, derulăm benzile de magnetofon imprimate la Ploiești, Oradea, Botoșani și București, și cum-pănăm. În final, convenim că vom adăuga în carnet 5 discipline cu profil etic. Notele? Aici lucrurile se complică puțin, ne descurcăm mai greu în limitele 1—10 înțit să propunem un mod de notare sui-generis precum sint și cele 5 discipline.

Echipa „Scintei tineretului” pune note în „Carnetul de elev” la o rubrică posibilă:

Condiția de a fi a ELEVULUI

DRAGOSTEA FAȚĂ DE LICEU—NOTA 10

A deveni licean este tînta majorității absolvenților școlii generale. Ceea ce în sine e un factor de stimulare. Înregistrăm însă, că de o bună vreme încoace s-a produs o mutație: elevii nu mai dorreste pur și simplu să devină licean, ci licean la un anumit liceu. Nu e un amanunt, ci un fapt consemnabil. Pentru schimbul reciproc de beneficii care-l facilitează. Liceul primește un cadoul uman care a optat pentru el asumîndu-și toate riscurile: riscul de a fi pus în fața unei exigențe înalte, riscul de a face față unei concurențe numerice și calitative foarte mari și, implicit, riscul de a nu reuși. Odată înfruntate aceste riscuri, liceul se alege cu elevi foarte buni și elevii, la rîndu-le, își încep cariera liceală sub auspiciul unor tradiții, a unui corp profesoral de înaltă, a unui colectiv școlar bine alcătuit — toate la un loc constituind climatul liceului în care se face carte cu seriozitate, se cere mult, alimentîndu-se și cultivîndu-se talente și aptitudini.

Indiferent care a fost conținutul întrebărilor și indiferent cum le-a formulat „echipa”, întotdeauna s-a ajuns la învățătură. Și nu la învățătură în general, pentru că, oricum, elevul, ajuns în școală, știe că trebuie să învețe, că aceasta este condiția lui de a fi. Altfel, ar persista cu insistență în discuțiile noastre — dacă este posibil o învățătură integrală. „Consiliul” consideră că o asemenea discuție este încă de mare actualitate și o repune pe „ordinea de zi”.

Chiar cu riscul de a fi acuzați de „conservatorism”, nota 10 o acordăm „viciului” de a învăța. Formula nu ne aparține, am înfîntat-o la

saptea. Pînă la urmă însă problema se pune cu mai multă acuitate, așa cum a pus-o Mihaia Tatu — clasa a XI-a Ploiești: „Totul e să fii convins că trebuie să înveți. Dacă n-o faci din convingere, ci numai ca să accepți niste spații ale catalogului sau să-i mulțumești pe părinți, atunci nu te alegi cu prea mare lucru”.

Eram tentați să dăm o notă foarte bună categoriei, cînd, dintr-o dată, am primit creșterea a elevilor care învăț „pe sărite”. Tentația venea de acolo că n-aveam de-a face cu elevi comози ci, dimpotrivă, chiar cu premisi, anți la olimpiade. Adepții ai teoriei „specializării timpu-

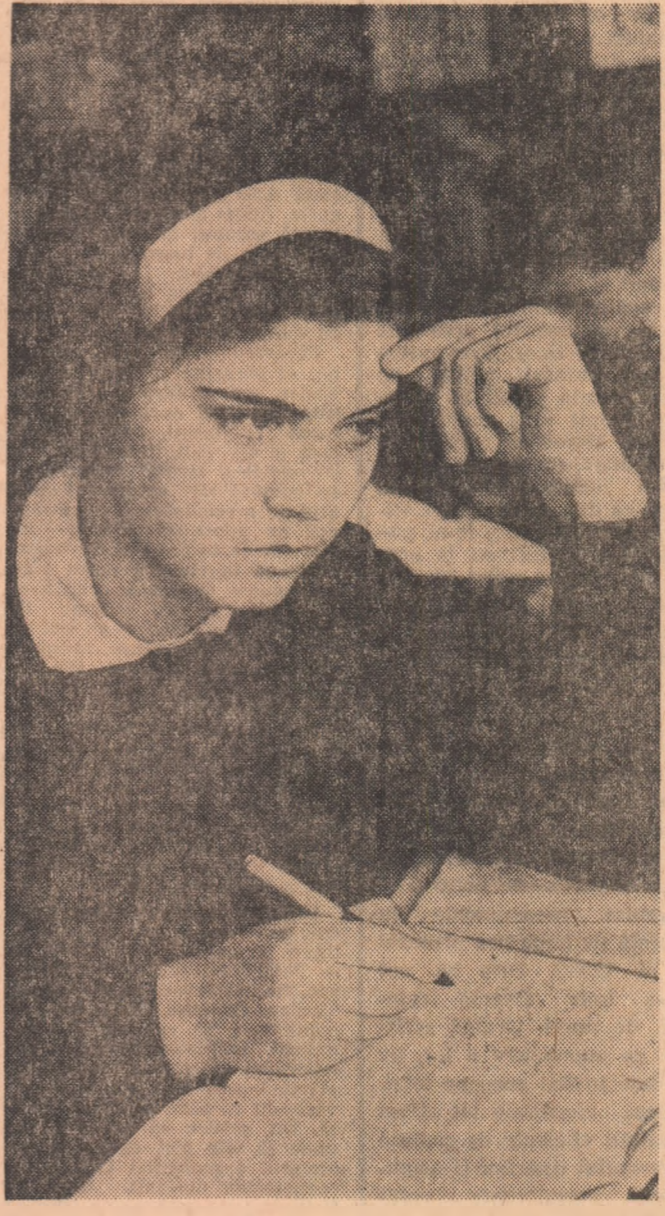
NOTE DE LA 1 LA 10 PENTRU FOLOSIREA INTEGRALĂ A ANILOR DE ÎNVĂȚĂTURĂ

Ploiești și Botoșani și, de fapt, la toate liceele pomenite. La întrebarea „cum reușești să cuprinzi totul” — ni s-a răspuns: pentru că nu pot altfel, a devenit un reflex și nu exclud nimic din ceea ce te cere școala. Deci, după opinia acestor categorii, nici nu e greu să fii bun la toate” pentru că, după spusele Ancuței Stancu — clasa a XII-a reală, Liceul „Mihail Eminescu”—Botoșani — „ce altceva avem de făcut decât să învățăm?”. O completare a Luciei Spiridon — clasa a X-a de matematică, Liceul nr. 2 Ploiești: „Elevul integral? O calitate pe care ar putea s-o aibă orice elev. Nimeni cu adevărat, nimic deosebit. Doar mai multă conștiință și mai multă obișnuință de a învăța fiecare lecție și în fiecare zi”. Sau, aceiași lucru, nuanțat de Mihaela Mihăilescu — clasa a XI-a, Ploiești: „Se poate trăi și cu note mici, dar eu nu pot, fiindcă mi-e rușine și fiindcă niciodată n-am putut să știu mai puțin decît cel puțin

nu ai o pasiune, parcă nu știi pentru ce trăiești. Eu n-aș putea să trăiesc fără fizică. Dar am auzit odată o întelpciune care m-a pus pe gânduri: un plug prea ascuțit, la un moment dat se infundă. Nu cumva o prea „ascuțită” specializare în liceu ne poate duce la capotare?”

Să nu fim evazivi; nici vorbă de „nu cumva”, ci precis, mai devreme ori mai târziu „învățatul selectiv” se răzbină.

Nu, nu putem pune nota maximă, chiar dacă avem în categoria asta elevi care deja au alături de numele lor o consacrară: matematicieni, fizicieni, chimiști. Rezervele nu țin de îngustimea de ve-

ROMANTISMUL ȘCOLAR — O DISCIPLINĂ FĂRĂ „REPETENȚI”

Olimpiadele școlare, ediția 1970, au reunit la primul start, după estimarea noastră, cîteva sute de mii de concurenți. Numai fizica și chimia au înscris duminică peste 50 000 de pasionați. Să-ți pui la încercare propria pasiune într-o competiție în care se înfruntă mii și mii de alți colegi „de pasiune” este, la urma urmelor, o manifestare de romantism școlar. Romantism școlar — sună impropriu? Poate la prima apreciere. Să ne gândim însă puțin: ce numitor comun ar putea căpăta orele de muncă, peste cele obligatorii, ca să facă față onorabil talentului și aptitudinilor, ambiția de a ține la verigă prin concurența inteligenței? „Consiliul” îl califică romantism.

Temerile că avem de-a face cu o vîrstă școlară lucidă nu se confirmă. Iar olimpiadele nu sînt singurul argument. La cele din urmă „echipa” noastră a avut de-a face cu 80 de romantici. Care s-au asemuit singuri „fluviului năvalnic gonit spre marea mult visată — împlinirea în profesie”. Și care adună în drumul său a-

Recunoaștem, disciplina „colegialitate” este foarte grea, pentru că trebuie să se muleze după colectiv, după fapte, după individ. Ea nu e aceeași pretutindeni, în toate clasele. Și cel ce se vrea trecut peste acest examen nu poate apela la niste noțiuni învățate pe de rost, ci trebuie să facă uz de propriile lui convingeri, de propria sa fermecitate.

Mai concret, a „promova” examenul colegialității înseamnă a ghidi ca Alexandru Roșca clasa a XII-a, Oradea: „Sigur că ții la prietenie, la colegii tăi, la onoarea clasei. Uneori, primul gând care-ți vine în minte, cînd te ridici să faci o critică aspră, este că trădezi. Întelplecunea îți spune să treci peste acest prim gând, pentru că eu și cel mai bun. Chiar tu, unul singur, poți determina un curent de opinie, deși reacția poate fi dezaprobarea”. Sau a simți nevoia să discuți în clasă, ori de cîte ori este cazul, așa cum se procedează la unele clase ale Liceului „Gheorghe Lazăr”, cînd sînt manifestări de indisciplină, se iau note proaste. Sau a anihila admirația față de „eroii” clasei care întotdeauna poartă ghirimele cu dezaprobarea eroismelor lor iefine și a impune în colectiv eroii fără ghirimele — cum își dovedea să se petreacă lucrurile Serban Constantinescu din Ploiești.

Dar cîți de „sau” nu s-ar putea adăuga crezulul alt de cuprinzător al colegialității. Cum însă avem în față încă două trimestre, oferim posibilitatea reconsiderării colegialității, pentru a o scoate — cu ajutorul faptelor — de sub amninențarea prezentei.

Aveți, deci, cuvîntul, dragi colegi!

Invitație la auto-notare

Acestea sînt notele noastre. Pînă la media finală mai avem două trimestre. Serbarea de sfîrșit de an sub auspiciul echipei „Scintei tineretului”, paralel cu serbările obișnuite, vrea să aducă în „Carnetul de elev”, în disciplinele pe care „consiliul” de azi vi le-a oferit, rezultate foarte bune. Sprijinul vostru de opinie ne este foarte necesar, și-l așteptăm. Denumim, pentru perioada școlară parcursă, Repetați disciplinele:

- Dragoste pentru liceu;
- Folosirea integrală a anilor de învățătură;
- Colegialitate;
- „Ei” în viața de organizație;
- Romantismul școlar.

Decupați-le, reflectați asupra colectivului vostru, apreciați, cu note sau fără note, la ce nivel vă situați. Așteptăm la redacție opiniile voastre. Pentru echipa „Scintei tineretului”.

Pagină realizată de LUCRETIA LUSTIG și MARIETA VIDRASCU

„EI” ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE? O NOTĂ DE ÎNCURAJARE

Toți cei cu care am discutat sînt uteciști. În activ sau simplii uteciști. De pe această poziție au privit întreaga lor viață de elevi. Ceea ce merită o notă bună. Prima noastră cunoștință — Liceul ploieștan — ne-a depășit puțin. I-am solicitat să-și contureze imaginea vieții de organizație din acest an școlar și am fost implicați într-o discuție despre „Noi” și „Ei”. Cu alte cuvinte, despre hotărîntele inițiativele activului și dorințele uteciștilor. Undeva era o neînțelegere dar pe parcurs lucrurile s-au clarificat. Era la început de an. Totul abia se punea la punct,

era în fază de proiect. Dar e bine că nu s-a ignorat împărțirea căruțelor, arbirar, trădarea un simptom: planuri întocmite de activ pentru a fi realizate de uteciști. Cînd, de fapt, trebuia să se ajungă la planuri făcute în comun și realizate în comun. Și s-a ajuns.

Cum explicăm totuși aprecierea în limita „notei de încurajare”? Mai înțim, nu ne aparține nouă. Pleasările activelor U.T.C. din școlile amintite au convenit că nu există teme pentru automulțumire; automulțumirea ar duce la stagnare. Ar fi în-

tr-adevăr păcat să stagneze un început bun.

În viața organizațiilor U.T.C. ale elevilor a apărut un element nou despre care cititorul nostru a aflat. S-au format consiliile pentru munca în rândurile elevilor — ca organe consultative ale U.T.C. Elevii, dascăli și activiștii U.T.C. și-au alăturat experiența, inițiativa și fantezia pentru a investi consiliile cu preocupări din mai specifice vieții de organizație din școală. Integrearea consiliilor la miezul acestei vieți de clasă este activități mai bine cuplate cu dorințele elevilor. Via însemna această drumul spre nota maximă?

Da, dacă se va ajunge la determinarea aceluși curent de opinie capabil să influențeze favorabil răspunderea față de învățătură a tuturor elevilor, dîncolo și împotriva tuturor așa-ziselor teorii (cîții scuze!) pentru justificarea notelor slabe, a indisciplinei.

Da, dacă se va înțelege că elevul anului 1970 se deosebește de cel de pînă acum, școala îl impune alte exigențe favorabile aspirațiilor spirituale. Este interesat să pătrundă fenomenele politice, să cunoască mișcarea de idei contemporană, să se angajeze în viața socială a țării. Numai pornind de la aceste elemente organizația U.T.C. se poate situa cu o activitate plasată în sfera intereselor elevilor.

PREZENȚE FĂRĂ CATALOG

de peste hotare

Numeroase obiective atacate de patrioții sud-vietnamezi

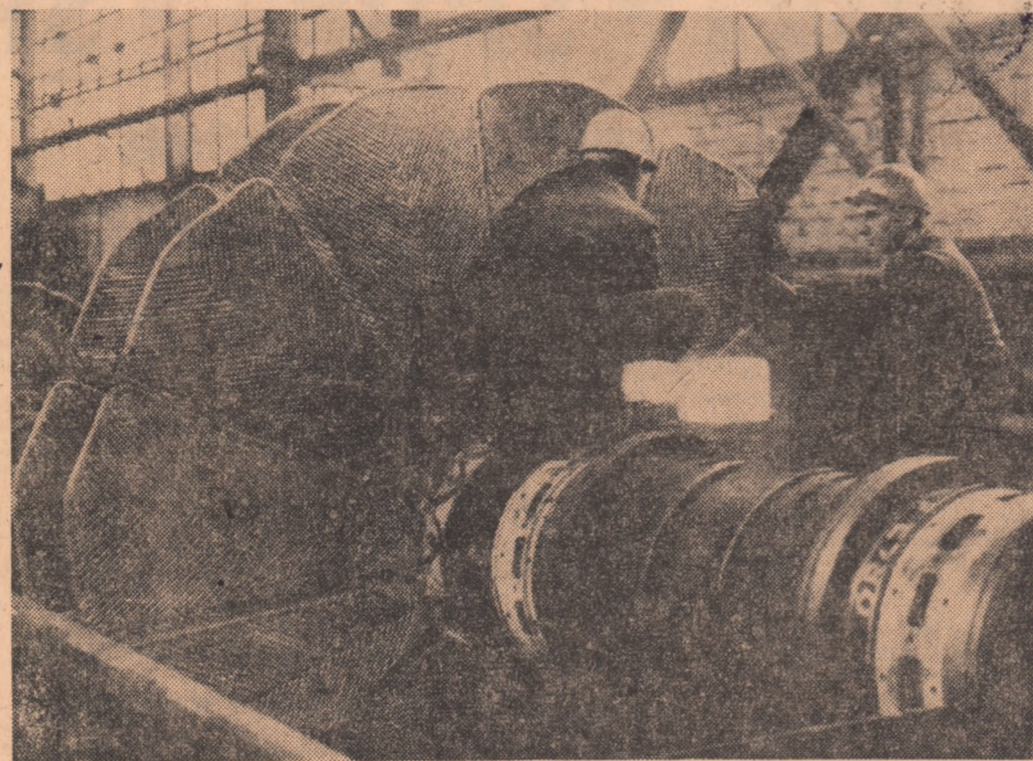
În noaptea de luni spre marți forțele patriotice din Vietnamul de sud au supus unor atacuri cu mortiere și rachete 30 de obiective americano-saigoneze situate în diferite regiuni ale țării.

Un purtător de cuvânt al comandamentului S.U.A. la Saigon a declarat că nouă din atacurile amintite au produs pagube însemnate instalațiilor militare americane, fără a preciza numărul morților și răniților. Pe de altă

parte, același purtător de cuvânt a arătat că un convoi militar american a căzut într-o ambuscadă organizată de patrioți la numai 16 km. de Saigon. Convoitul, format din 20 de vehicule militare, și care transporta muniții destinate unei unități americane, a fost nevoit să se retragă la Saigon suferind pierderi în oameni și materiale.

Potrivit unui bilanț provizoriu al luptelor desfășurate în luna ianuarie, difuzat de agenția de presă Elberarea, forțele patriotice sud-vietnameze au nimicit peste 400 de vehicule blindate americane, au doborât sau au distrus la sol aproape 100 de aparate de zbor și au scufundat zece nave militare fluviale. Mai multe piese de artilerie au fost, de asemenea, distruse sau avariate. Pierderile în oameni suferite de trupele americano-saigoneze au fost deosebit de ridicate.

Ziarul „Nhan Dan” a publicat un editorial în care se relevă importanța stabilității, acum 20 de ani, a relațiilor diplomatice dintre Republica Socialistă România și R. D. Vietnam. În articol se subliniază, printre altele, că rezoluția Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român și cuvântările tovarășului Nicolae Ceaușescu afirmă cu vigoare solidaritatea și sprijinul deplin al României socialiste față de cauza eroică a poporului vietnamez.

R. D. GERMANIA. — Imagine de la Fabrica pentru echipament chimic din Stassfurt

Japonia a hotărât semnarea Tratatului de neproliferare a armelor nucleare

Declarația guvernului japonez

TOKIO 3. — Corespondentul Agerpres, Fl. Tuiu, transmite: La Tokio a avut loc o reuniune a guvernului japonez, în cadrul căreia s-a hotărât semnarea de către Japonia a Tratatului de neproliferare a armelor nucleare. Ambasadorii Japoniei la Moscova, Washington și Londra au primit instrucțiuni să semneze marți sau miercuri tratatul.

În același timp, guvernul japonez a dat publicității o declarație în care apreciază că eficiența tratatului va crește paralel cu sporirea numărului statelor care îl vor semna. „Guvernul japonez își exprimă încrederea că guvernul francez și R. P. Chineze, care posedă arme nucleare, vor adera la tratat”.

Declarația subliniază importanța prevederilor existente în preambulul tratatului privind angajamentul statelor de a se abține în relațiile internaționale de la folosirea sau amenințarea cu folosirea forței împotriva integrității teritoriale sau independenței statelor. În legătură cu aceasta, guvernul japonez relevă din nou că „statele nucleare au obligația de a nu recurge la folosirea armelor nucleare sau la amenințarea cu folosirea acestor arme împotriva țărilor nucleare”. El acordă, de asemenea, o importanță deosebită angajamentelor S.U.A., Angliei și U.R.S.S. de a cere imediat

Consiliului de Securitate să acorde asistență, potrivit Art. 25 al O.N.U., unei țări nucleare, victimă a unei agresiuni în care au fost utilizate astfel de arme.

Totodată, în declarație se relevă că tratatul „nu trebuie să îngreuneze sub nici o formă statele nucleare în cercetările efectuate pentru folosirea energiei atomice în scopuri pasnice și nici în ceea ce privește cooperarea lor în acest domeniu. Tratatul, pe de altă parte, nu trebuie să le supună unui tratament discriminatoriu”. Toate aceste probleme, se arată în declarație, vor fi luate în considerare în momentul ratificării tratatului. Într-un alt punct, Japonia va acorda o atenție deosebită desfășurării negocierilor privind dezarmarea și progresele realizate în aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate privind securitatea statelor care nu posedă arme nucleare. Japonia, se menționează în document, a luat notă că tratatul prevede dreptul fiecărui stat de a se retrage din tratat dacă apreciază că evenimentele extraordinare pun în pericol interesele naționale proprii.

Festivitatea de la Moscova

Cu prilejul împlinirii a 22 de ani de la semnarea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Uniunea Sovietică, la Casa prieteniei cu popoarele din țările străine a avut loc marți o seară festivă.

Au participat L. F. Ilieș, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, activiști ai C.C. al P.C.U.S., ai conducerii Uniunii asociațiilor sovietice de prietenie și relații culturale cu țările străine, ai conducerii centrale a asociației de prietenie societăți-române (A.P.S.R.), ai cetei științifice și culturale, oameni ai muncii din Moscova.

Au fost, de asemenea, prezenți membri ai ambasadei române. Adunarea a fost deschisă de G. C. Sotnikov, prim-vicepreședinte al conducerii centrale a Asociației de prietenie sovieto-române, locțiitor al ministrului Industriei constructoare de mașini grele, de transport și energetice al U.R.S.S.

Despre semnificativitatea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre cele două țări a vorbit prof. dr. I. P. Oleinik, membru al conducerii centrale a A.P.S.R.

A luat cuvântul ambasadorul Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, Teodor Marinescu.

În încheiere, a avut loc un program artistic.

● MINISTRUL de externe al Finlandei, Ahti Karjalainen, a făcut cunoscut că invitația adresată de guvernul finlandez unui număr de 35 de țări de a participa la Helsinki la conferința în problema securității europene a fost întâmpinată pozitiv. Doar patru țări nu au răspuns încă acestei invitații. Franța și Italia au dat un răspuns provizoriu, urmând să trimită ulterior răspunsul lor definitiv. O invitație similară a fost adresată de guvernul finlandez și Statelor Unite ale Americii. Răspunsul oral care s-a primit „nu este negativ”, a precizat ministrul.

Mesajul președintelui Nixon

Un proiect de „buget antiinflaționist”

Președintele S.U.A., Richard Nixon, a prezentat Congresului Mesajul cu privire la starea economiei și proiectul de buget pe anul fiscal 1971, care începe la 30 iunie a.c.

Referindu-se la proiectul de buget, președintele l-a calificat în mesaj drept un buget „antiinflaționist”, devenit necesar „deoarece costul vieții a crescut rapid în ultimii cinci ani”.

În legătură cu capitolul cheltuielilor militare, Nixon a arătat că acestora le revin 34,6 la sută din totalul alocațiilor bugetare, respectiv 71,191 miliarde dolari. Sumele alocate la acest capitol prevăd înfrângerea sau continuarea unor costisitoare sisteme de armament, inclusiv a controversatului sistem de rachete antiachetă „Safeguard”. Bugetul militar include, de asemenea, cheltuielile destinate războiului din Vietnam. În această cifră nu sunt însă cuprinse unele cheltuieli ale Pentagonului care constituie capitele aparte prevăzând creșterea de la 300 la 450 milioane dolari a sumelor

destinate accelerării așa-zisului „program de vietnamizare” a războiului, care înseamnă în fapt prelungirea actualului conflict din Vietnam. Aliații lui S.U.A. care participă la acest război li se vor acorda, de asemenea, 3,162 miliarde dolari.

Justificând necesitatea adoptării unui buget pe care l-a denumit de „austeritate” Nixon a arătat că acesta a fost o urmare firească a faptului că în momentul instalării sale inflația „câmpase deja un impuls puternic”, datorită politicii economice a administrației anterioare și a cheltuielilor pentru ducerea războiului din Vietnam. Sarcina actuală, a arătat vorbitorul, este de a se evita o nouă creștere a inflației și crearea unei situații în care stagnarea economică ar deveni prea gravă. Totodată, el a subliniat că valoarea inflației nu poate fi respinsă rapid fără o recesiune serioasă. Problemele inflației din S.U.A. — a arătat el în mesaj — s-au adăugat problemelor inflației din alte țări în ultimii ani și au slăbit poziția comercială a S.U.A.

Noi incidente în Orientul Apropiat

TEL AVIV — Un purtător de cuvânt al armatei israeliene a anunțat că două avioane egiptene au efectuat marți raiduri asupra pozițiilor israeliene situate la nord de El Kantara, în sectorul nordic al Canalului de Suez — informează agenția France Presse.

Pe de altă parte, purtătorul de cuvânt militar israelian a anunțat că avioane israeliene au atacat în aceeași zi obiective militare egiptene amplasate în sectoarele nordic și sudic ale Canalului de Suez.

CAIRO — Un purtător de cuvânt al forțelor armate ale R.A.U. a anunțat că avioane egiptene au atacat marți dimineață pozițiile israeliene situate în sectorul nordic al Canalului de Suez, în regiunile El Cap și El Tina — relatează agenția France Presse.

Purtătorul de cuvânt a comunicat de asemenea, că o unitate de comandă egipteană a traversat în zorii zilei de marți Golful Suez și a atacat pozițiile israeliene situate în regiunea El Thor.

● COMITETUL pentru dezarmare își va relua lucrările la 17 februarie la Geneva, a anunțat luni Departamentul de Stat al S.U.A. După cum se știe, S.U.A., împreună cu U.R.S.S. sunt copreședinți ai acestui comitet. Potrivit comunicatului, pe ordinea de zi a viitoarelor sesiuni a Comitetului pentru dezarmare vor figura dezbaterile pentru încheierea tratatului privind utilizarea teritoriilor submarine în scopuri pasnice și tratatului general privind interzicerea experimentelor nucleare.

● LA BUDAPEȘTA a început săptămâna tehnicii vest-germane. Cu acest prilej la Casa tehnicii din capitala ungară s-a deschis o expoziție a realizărilor industriei constructoare de mașini din R. F. a Germaniei. Zilele următoare vor avea loc numeroase conferințe și prezentări de filme tehnice care vor ilustra diferite aspecte ale celor

pe scurt

mai noi realizări ale tehnicii din această țară.

● LA TOKIO a fost semnat protocolul referitor la schimburile de mărfuri dintre U.R.S.S. și Japonia pe anul 1970, anunțând agenția TASS.

● BERTRAND RUSSELL A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ

● CUNOSCUTUL filozof scriitor și om politic englez, Bertrand Russell, a încetat din viață luni seara la vârsta de 92 de ani în Penryn, Cornwall (Tara Galilor). El este considerat drept unul dintre cei mai mari oameni de știință ai secolului XX și unul

dintre cei mai înflăcărați susținători ai cauzei păcii în lume.

● LUNI, în capitala Argentinei și întreaga provincie Buenos Aires a fost zi de dolu, declarată de guvernatorul provinciei în urma catastrofei feroviare care s-a produs duminică seară. La 20 de ore de la producerea accidentului, pe o linie ferată situată la aproximativ 40 km de Buenos Aires, echipele de salvare continuau să scoată corpurile victimelor de sub vagoanele distruse ale celor două trenuri de pasageri care s-au ciocnit. O unitate militară din apropierea locului accidentului a fost transferată în spital de campanie pentru cei răniți.

LA ANIVERSAREA TRATATULUI ROMÂNNO-SOVIETIC DIN ÎNSEMNĂRILE REPORTERILOR NOȘTRI

Se împlinesc 22 de ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Uniunea Sovietică, eveniment de seamă în istoria relațiilor dintre cele două țări. Anii care s-au scurs de la încheierea Tratatului au constituit o perioadă rodnică în dezvoltarea colaborării economice, tehnico-științifice și culturale, a prieteniei dintre popoarele română și sovietică.

Cu acest prilej publicăm însemnările a doi din reporterii noștri care au efectuat vizite în U.R.S.S.

În „Donbasul de zahăr”

Vizitez școala-internat ce poartă numele primului cosmonaut luri Gagarin, cu un sentiment de curiozitate abia stăpinită. La comitetul regional de comsomol Vinița, primul secretar finise să-mi vorbească despre elevii acestei școli situate în orașul reședință al regiunii. Refuzam atunci doar amănunțit că eu funcționez din 1961 — anul inaugurării zborurilor spațiale de către om — și că numărul în prezent peste 700 de elevi.

Școala în care vă aflați, ne întâmpină profesora Cleopatra Ivanovna Novacova — distinsă cu titlul de profesor emerit chiar în ziua vizitei noastre — se bucură de o bună reputație în pregătirea, în educarea elevilor săi. S-a creat tradiția, în afară de aceasta, ca în timpul vacanțelor să facă ceva util, să realizeze lucruri de natură să le întregască educația. Dar mai bine poștii în muzeul școlii!

Noua noastră cunoștință, Larisa Vasiliuc, este chiar președinta consiliului muzeului și se oferă să ne servescă drept ghid în sălile care adăpostesc rodul inventivității, al îndemnării elevilor, să li transforme simularii în mijloc de instruire, cele 12 secții ale muzeului fiind tot altfel locuri unde lecția de școală poate fi completată, adâncită. Iată cabinetele de fizică și chimie, cele de învățare a limbii ruse și limbii engleze. O cameră este rezervată istoriei orașului Vinița de-a lungul a 600 de ani de existență, punctând în mod deosebit anii celor trei revoluții de la începutul acestui veac. O bogată colecție privind bogățiile subterane, expoziția numismatică și numeroase alte date de sinteză sugerează plastic geografia locurilor, reduc la lumină amprente ale istoriei pe efigia ținutului supranumit de

locuitorii săi, pornind de la imaginea pe care și-o prezintă în plin sezon cîmpile din jurul orașului, „Donbasul de zahăr”. Există aici în muzeul școlii un etaj, etajul III, „etajul de onoare” cum i se spune în mod curent, rezervat și consacrat în întregime vieții și activității lui Vladimir Ilici Lenin. La acest etaj învață în cursul anului cele mai bune clase.

Multe din exponatele dispuse în deplină ordine, ne sînt cunoscute, le-am văzut la muzeul central din Moscova, la Ulianovsk ori la Kazan. Și, în plus, aceasta nu reduce cu nimic interesul pentru ceea ce se găsește de-a lungul pereților, pe culoare, în sălile de clasă. Tablouri desenate de elevi, cusături sau tricotate reprezentînd chipul lui Lenin, al colaboratorilor săi apropiați, imagini alcătuite din flori — sînt lucruri pe care muzeul de la școala „Iuri Gagarin”, le dezvăluie privirii admirative a vizitatorului. Copilăria și tinerețea, Lenin în Octombrie, lucrurile legate de viața și activitatea sa sînt reconstituite cu migală prin intermediul obiectelor prezente. Explicațiile ce ne sînt furnizate aparțin rînd pe rînd diferiților elevi care, referindu-se la o etapă sau alta a vieții lui Ilici, evocînd traicurile sa pe harta Europei, se exprimă în limbajul respectiv — germană, poloneză etc. Un bun prilej pentru gazele noastre de a ne vorbi despre preocuparea susținută consacrată în școală cu noasterii limbilor străine, ridicării nivelului de cultură generală.

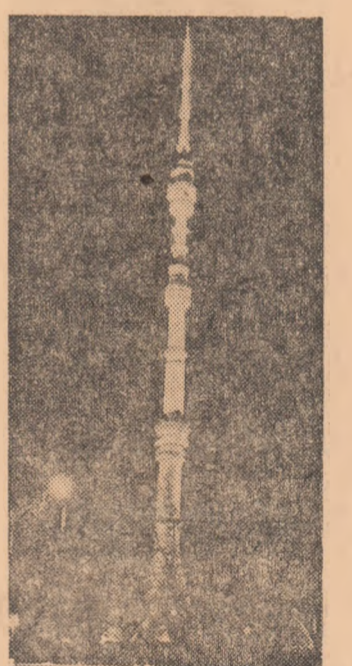
„Patru meri străjuiesc aleașu porții de ieșire din curtea școlii. Lui Lenin îi plăceau merii și elevii n-au uitat acest lucru, gîzduindu-i sub ferestrele muzeului.

N. UDROIU

533 de metri în cer

Poate că moscoviții nu au ezitat niciodată mai îndelung ca acum, atunci cînd erau în treaba care edifică în prezentă mai plener orașul, aspirațiile, mentalitatea. În ultimii ani imaginea supă a turnului de televiziune de la Ostankino a venit să se adauge tuturor imaginilor emblemă posibilă și nu întîmplător această săgeată înfiptă în cer revendică un timp substanțial din cel pe care moscoviții îl acordă promonadelor de fiecare după-amiază. Înalt de 533 de metri, cu un diametru la baza de 60 de metri și la cota finală de 8, turnul acesta imens include în structura sa elansată emitaătoare de televiziune, stațiune de recepție și platforme de observație și silueta lui ni se dezvăluie a fi cu atât mai grațioasă cu cît aflăm că întreaga construcție atinge impresionanta greutate de 55 000 tone.

În iarna acestui an, prin intermediul unor lituri ultrarapide, am urcat pînă la cota 385 acolo unde, privit fiind orizontal se îndepărtează fulgurător, oferind tuturor imaginea aburită a cartierelor Moscovei. Marele oraș, revoluționar un loc de cîmpie printre metropolele lumii, își oferea dezvoltat panoramă și, trebuie să-o recunoască, această panoramă era impunătoare. Dar nimic nu pledează mai elocvent în favoarea acestei aserțiuni decît însăși imaginea turnului, în această iarnă bîntuie de geruri atroz, rusești în deplinul înțeles al

cuvîntului, care limpezesc aerul și-i acordă limpezimii de cristal. Pentru că această imagine a turnului de televiziune de la Ostankino simbolizează însăși ascendența marelui oraș capacitatea lui de a zămislî vișuri înalte.

MIHAI PELIN

El Atassi, aflat în vizită oficială la Alger, Boumediene a subliniat că dorește ca această regiune să fie transformată într-o zonă de cooperare, de calm și stabilitate, relevînd că „Algeria va acționa în direcția promovării cooperării și coordonării eforturilor statelor din această regiune.

● LA INVITATIA Academiei de Științe din Cuba, prof. dr. Constantin Surdan, de la Institutul de Infirmități Biologice din București, a ținut un ciclu de conferințe pe teme de specialitate, care s-au bucurat de un deosebit interes în cercurile medicale din Havana. În timpul șederii sale în Cuba, prof. dr. Surdan a lucrat de asemenea, în cadrul Institutului de biologie al Academiei de Științe și în a spital din Havana, împărtășind colegilor cubanezi din experiența școlii românești de infirmități biologice.

● PREȘEDINTELE Algeriei, Houari Boumediene, s-a pronunțat în favoarea „retragării tuturor forțelor străine din Mediterana și desființarea tuturor bazelor imperialiste din această regiune”. După cum relatează agenția Reuters, fiind cîntul la un banchet oferit în cinstea șefului statului sirian, Nureddin

panoramă

IN ACEST NUMĂR INAUGURAM O NOUA RUBRICĂ CONSACRATĂ ORGANIZAȚIILOR DE TINERET DIN LUMEA ÎNTREGĂ: PANORAMIC. PRIN MODALITĂȚI PUBLICISTICE DIFERITE — DE LA INTERVIU ȘI REPORTAJ PÎNA LA DOCUMENTAR — VOM ÎNCERCA SĂ PRE-

ZENTAM CITITORILOR UN TABLOU AL PREOCUPĂRILOR DIFERITELOR ORGANIZAȚII DE TINERET, AL ORIENTĂRILOR CARE SE AFIRMĂ ÎN MIȘCAREA MONDIALĂ A TINEREȚII GENE-

Preocupări actuale ale Federației Tineretului pe întreaga Indie

La sfîrșitul lunii decembrie 1969 s-au desfășurat la New Delhi lucrările celei de a IV-a Conferințe Naționale a Federației Tineretului pe întreaga Indie (A.I.Y.F.). A.I.Y.F. joacă un rol important în mișcarea de tineret din India, caracterizată, ca de altfel în toată lumea, fiind organizată pe verticală pînă la nivel național, iar altele activează numai la nivelul unui stat sau al cîtorva state.

La recenta Conferință națională a A.I.Y.F. au participat, pe lângă cei aproximativ 300 delegați indieni și reprezentanți ai organizațiilor de tineret din Bulgaria, Ceylon, R.D.G., Mongolia, Nepal, U.R.S.S., România, Vietnamul de sud și ai F.M.T.D. și U.I.S.

Conferința și-a desfășurat lucrările într-un moment în care India este confruntată cu complexe probleme politico-sociale. Viața politică este dominată de înfruntarea dintre forțele progresiste și cele conservatoare, înfruntare decisivă pentru orientarea de viitor a țării. Nu este vorba doar de opțiunea într-o problemă sau alta, ci de viziunea de ansamblu a drumului pe care India trebuie să-l parcurgă în anii care urmează. În mod deosebit se manifestă preocupări pentru problemele economice. Țara a reușit să obțină o seamă de evidente progrese în realizarea marelui proiect de a îndelungată perioadă colonială reprezentată, însă, un proces complex, în curs de desfășurare. Pașii înainte sînt cert și dificili: economia persistă, agraritatea de structură anacronică ce amplifică contrastele sociale. În aceste condiții se impune ideea unor revizuirii profunde în domeniul economiei care să țină seama de interesele maselor populare.

Conferința a fost salutăată de S. Dange, secretarul general al Partidului Comunist, care în cuvîntul său s-a referit la necesitatea construirii orînduirii socialiste în India, singura în măsură să asigure îmbunătățirea condițiilor de trai materiale și spirituale ale poporului. El a chemat tineretul indian să-și intensifice lupta pentru atingerea acestui obiectiv.

Participanții la discuții, ca și raportul C. E. al A.I.Y.F., au scos în evidență că una din cele mai dificile probleme carea trebuie să-și facă fața tineretului indian este aceea a șomajului. Dacă la începutul anului 1968 existau în rîndul tineretului generații indiene circa 13 000 000 de șomeri, se apreciază că pînă în 1974 șomajul va cuprinde peste 20 000 000 de tineri. A.I.Y.F. a organizat mai multe campanii de luptă împotriva șomajului, precum și demonstrații, mitinguri cu scopul de a atrage atenția parlamentului și opiniei publice indiene asupra acestei

probleme grave care apasă asupra tineretului. Din raportul prezentat, ca și din lucrările de cuvînt, a reieșit că în ultimul timp s-a intensificat lupta tineretului împotriva șomajului, exploatarea, a privilegiilor de castă, obscurantismului, analfabetismului, pentru drepturi și libertăți democratice.

O atenție deosebită a fost acordată rolului și sarcinilor A.I.Y.F. în condițiile noii situații politice din India. După cum se știe, după alegerile generale din 1967, Partidul Con-

Demonstrația a tinerilor indieni

gresului a pierdut controlul în 9 din cele 17 state indiene. Victoriile însemnate au realizat forțele progresiste care au cîștigat numeroase locuri în Parlamentul național și în parlamentele unor state, reușind să dețină majoritatea în guvernele din statul Kerala și Bengalul de Vest. În prezent, nici un partid politic nu deține majoritatea în parlament. Această situație determină intensificarea luptei forțelor progresiste în vederea realizării unor transformări economice și politice de profunzime.

În acest context, participării socialiste în India, singura în măsură să asigure îmbunătățirea condițiilor de trai materiale și spirituale ale poporului. El a chemat tineretul indian să-și intensifice lupta pentru atingerea acestui obiectiv. Participanții la discuții, ca și raportul C. E. al A.I.Y.F., au scos în evidență că una din cele mai dificile probleme carea trebuie să-și facă fața tineretului indian este aceea a șomajului. Dacă la începutul anului 1968 existau în rîndul tineretului generații indiene circa 13 000 000 de șomeri, se apreciază că pînă în 1974 șomajul va cuprinde peste 20 000 000 de tineri. A.I.Y.F. a organizat mai multe campanii de luptă împotriva șomajului, precum și demonstrații, mitinguri cu scopul de a atrage atenția parlamentului și opiniei publice indiene asupra acestei

turale și sportive, a organizării unor cercuri de studii, a atragerii tineretului la viața politică a țării.

Toți participanții au fost de acord că este necesar să se consolideze influența A.I.Y.F. în rîndul tinerilor muncitori, țăranii și a tineretelor fete, prin elaborarea și realizarea unor programe de activitate adecvate intereselor și aspirațiilor acestor categorii de tineret. Se preconizează ca prin intensificarea activității A.I.Y.F. în rîndul acestor categorii de tineri, numărul membrilor

TEL AVIV — Un purtător de cuvânt al armatei israeliene a anunțat că două avioane egiptene au efectuat marți raiduri asupra pozițiilor israeliene situate la nord de El Kantara, în sectorul nordic al Canalului de Suez — informează agenția France Presse.

Pe de altă parte, purtătorul de cuvânt militar israelian a anunțat că avioane israeliene au atacat în aceeași zi obiective militare egiptene amplasate în sectoarele nordic și sudic ale Canalului de Suez.

CAIRO — Un purtător de cuvânt al forțelor armate ale R.A.U. a anunțat că avioane egiptene au atacat marți dimineață pozițiile israeliene situate în sectorul nordic al Canalului de Suez, în regiunile El Cap și El Tina — relatează agenția France Presse.

Purtătorul de cuvânt a comunicat de asemenea, că o unitate de comandă egipteană a traversat în zorii zilei de marți Golful Suez și a atacat pozițiile israeliene situate în regiunea El Thor.

● COMITETUL pentru dezarmare își va relua lucrările la 17 februarie la Geneva, a anunțat luni Departamentul de Stat al S.U.A. După cum se știe, S.U.A., împreună cu U.R.S.S. sunt copreședinți ai acestui comitet. Potrivit comunicatului, pe ordinea de zi a viitoarelor sesiuni a Comitetului pentru dezarmare vor figura dezbaterile pentru încheierea tratatului privind utilizarea teritoriilor submarine în scopuri pasnice și tratatului general privind interzicerea experimentelor nucleare.

● LA BUDAPEȘTA a început săptămâna tehnicii vest-germane. Cu acest prilej la Casa tehnicii din capitala ungară s-a deschis o expoziție a realizărilor industriei constructoare de mașini din R. F. a Germaniei. Zilele următoare vor avea loc numeroase conferințe și prezentări de filme tehnice care vor ilustra diferite aspecte ale celor